

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Gregorivs Cvm Sociis C. 24. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

S. GREGORIVS CVM SOCIIS C.

24. Augusti.

Quo tempore rerum Constantius potiebatur, multumque Arrianis ipse etiam Arrianus fabebat, reperire tergeminos fuit milites (GREGORIVM, THEODORVM & LEONEM dixerunt) qui pluris facerent sacramentum quod Deo , quam quod haeretico dixerant. Proin cum pro Fide sanguina aut mori fortiter, aut pulchre certe vivere apud animum suum constituisserent, in Samum Insulam trajecserunt ibique templi nescio cuius ruderis velut castra nova sive militiae insederunt. Hic nimurum semper illi in acie contra orcum stare, et egregij certe triarij inter preces in genua subdere, quin inde ad superos excutuisse, ceteraque jam non invitum lacrymis & gemitis tam diu expugnare, quoad emeritis uno eodemque die omnibus beatam vacationem mors felix dedidit. Forte in vicino homo agebat nobilitate omnibusque potens, sed cuius felicitatem fortuna leprosa horrida asperserat. Huic pro valetudine pustulam supplicanti celites nostri se objecerunt, monueruntque, ut corpora, quae ferarum injuriis ad id usque temporis exposita jacebant, terris mandaret; ita fore, ut cum his lepram etiam sepeliret. Enimvero cum studiosè medicos suos ille quizaret, ducem denique pastorem & odorem (quem mirum corpora spargebant) secutus, invenit tandem, & cum primum oscula his coepit figere, simul lepram coepit abstergere. Iamque gratus singulis Divis tumulum, eternum deinde omnibus monumentum monasterium extruxit. Ex Pet. de Natali.

Rex noster Christus non tam nitorem vestiu, quia

animorum requirit affectum: non inspicit ornamen-
ta corporum, sed considerat merita cordium; nec cinc-
guli operositatem miratur, sed castimonia libidinem
restringentis pudicitiam miratur, S. Max. in Vig.
Nat.

S. GENESIVS MIMVS M. 25. Augusti.

CVM Comœdias hucusque & risum deditset
GENESIVS, tandem posuit hodie soccos, &
cothurnos induitus tragœdiam & sanguinem de-
dit. Nempe doctissimus Mimus, cùm mores ritus
que Christianos ad amussum perdidicisset, fabu-
lamque oculis Diocletiani dare instituisset, æger
in theatro procumbit, aquasque lustrales multis
gemitis suspirat. Adsunt ex composito socii &
undas petenti simul Imperatori ac populo fidem
propinan. Interēa serio rem agit, aliaque spectacu-
la GENESIO cælum facit. ostendit bene longum
scelerum, quæ patraverat, catalogum, atque his
modò velit, spongiam baptismum promittit. Hic
enimvero Christum GENESIVS conclamat, &
Christianum se jactat, nimis bene simulare jani-
doctus. Igitur risus, plausus muneraque missa Mi-
mi artes laudabant. Imperator quoque ludos post
ludos sperans milites mittit, qui GENESIVM (Chi-
ristianum scilicet) ad tribunal raperent. Sed hic se-
cucus ostendit reipsâ Diocletiano, etiam post po-
stram personam, Christianum se esse. Tum enim-
verò in furorem abire ille, palam fassus sanguinem
se gestire bibere GENESIVI. Et dedit hic sanguinem
ex equuleo pendens, ferreisque uncis iaceret &
tredis ustulatus. Iamque ultimus actus est fabula re-
stebat. Hunc more jam apud Martyres recepto-
mota gladio absolvit. Et nimirum luxit tunc Ro-
ma delicias amissas, at Superi tunc primū Mi-